

Nowoczesne techniki pułapkowania i chłodzenia atomów do ultraniskich temperatur rzędu nK umożliwiły również dokonanie kondensacji BE par atomów typu fermionowego.

Kondensaty BE par fermionowych uzyskiwano dotyczas głównie z izotopów **metali alkalicznych**, gdzie

Z – liczba nieparzysta

Z obiektami typu fermionowego mamy do czynienia wówczas, gdy Z + A jest liczbą nieparzystą, czyli

A – liczba parzysta

Konkretne przykłady

6**L**i

mieszanina dwóch stanów nadsubtelnych $\left|\frac{1}{2},\frac{1}{2}\right\rangle$ i $\left|\frac{1}{2},\frac{-1}{2}\right\rangle$ współistniejąca z dwuatomowymi cząsteczkami (⁶Li)₂

⁴⁰K mieszanina dwóch stanów nadsubtelnych $\left|\frac{9}{2}, \frac{-9}{2}\right\rangle$, i $\left|\frac{9}{2}, \frac{-7}{2}\right\rangle$ współistniejąca z dwuatomowymi cząsteczkami (⁴⁰K)₂.

Typowe wartości liczbowe:

obecnie udaje się pułapkować od około 10⁵ do 10⁷ atomów

koncentracje spułapkowanych atomów wynoszą 10 13 cm $^{-3}$

temperatura Fermiego jest rzędu 10⁻⁸ K

przejście w stan nadciekłości powinno zachodzić w temperaturach rzędu 10 – 100 nK

Czy takie temperatury są niskie czy wysokie ?

Porównanie względnej skali temperatur krytycznych

Kluczowe znaczenie dla powstania stanu nadciekłego mają:

< rezonans Feshbacha

/oddziaływania indukowane polem magnetycznym/

***** przejście od granicy BCS do BEC

/kontrolowalna realizacja koncepcji Leggett'a/

Rezonans Feshbacha

Jeżeli suma energii zderzających się atomów jest bliska energii wiązania bi-molekuły, to efektywny potencjał rozpraszania ma charakter rozbieżny.

/ C.A. Regal and D.S. Jin, Phys. Rev. Lett. 90, 230404 (2003) /

Zmieniając pole magnetyczne realizowane są przypadki:

Zmieniając pole magnetyczne realizowane są przypadki:

W kontrolowalny sposób takie przełączanie jest już obecnie wykonywane w wielu laboratoriach:

K.E. Strecker et al, Phys. Rev. Lett. 91, 080406 (2003);

M. Greiner et al, Nature 426, 537 (2003);

M. Bartenstein et al, Phys. Rev. Lett. 92, 203201 (2004).

Kondensat BE par fermionowych

Jedna z pierwszych doświadczalnych obserwacji kondensatu BE par atomów typu fermionowego zmierzona względem $\Delta B = B - B_0$ i temperatury T/T_F .

C.A. Regal et al, Phys. Rev. Lett. 92, 040403 (2004).

Jak sprawdzić czy kondensat BE jest nadciekły ?

1. Pomiar przerwy energetycznej

/ C. Chin et al, Science **305**, 1128 (2004) /

Wykorzystując spektroskopię RF wykazano, że w widmie wzbudzeń pojawia się przerwa energetyczna

2. Pomiar ciepła właściwego

/ J. Kinast et al, Science **307**, 1296 (2005) /

Ciepło właściwe wykazuje wykazuje temperaturową zależność typową dla fazy nadciekłej poniżej T_c .

Pod względem teoretycznym *rezonansowe oddziaływanie* opisuje się modelem bozonowo-fermionowym

$$\begin{split} H &= \sum_{\mathbf{k},\sigma} \left(\frac{\hbar^2 \mathbf{k}^2}{2m} - \mu \right) c^{\dagger}_{\mathbf{k}\sigma} c_{\mathbf{k}\sigma} + \frac{4\pi\hbar^2 a_{bg}}{m} \sum_{\mathbf{k},\mathbf{p},\mathbf{q}} c^{\dagger}_{\mathbf{k}\uparrow} c^{\dagger}_{\mathbf{q}-\mathbf{k}\downarrow} c_{\mathbf{q}-\mathbf{p}\downarrow} c_{\mathbf{p}\uparrow} \right. \\ &+ g \sum_{\mathbf{k},\mathbf{q}} \left(b^{\dagger}_{\mathbf{q}} c_{\mathbf{k},\downarrow} c_{\mathbf{q}-\mathbf{k},\uparrow} + h.c. \right) + \sum_{\mathbf{q}} \left(\frac{\hbar^2 \mathbf{q}^2}{4m} + \delta - 2\mu \right) b^{\dagger}_{\mathbf{q}} b_{\mathbf{q}} \end{split}$$

 $c^{(\dagger)}_{{\bf k}\sigma} ~~-~$ operatory atomów fermionowych w stanach $\sigma=\uparrow$ i $\sigma=\downarrow$

$$a_{bg}$$
 – słabe oddziaływanie tła

$$g \quad - \quad$$
oddziaływanie molekuł z atomami

$$\delta$$
 – odległość od rezonansu

$$b_{\mathbf{q}}^{(\dagger)}$$
 – operatory molekuł dwauatomowych

E. Timmermans *et al*, Phys. Rep. **315**, 199 (1999);

R.A. Duine and H.T.C. Stoof, Phys. Rep. 396, 115 (2004).

Taki bozonowo-fermionowy model został zaproponowany ponad 20 lat temu <u>w Poznaniu</u>. Był on rozpatrywany w kontekście nadprzewodnictwa wysokotemperaturowego.

J. Ranninger, S. Robaszkiewicz, Physica **B 135**, 468 (1985); S. Robaszkiewicz, R. Micnas, J. Ranninger, Phys. Rev. **B 36**, 180 (1987); Rev. Mod. Phys. **62**, 113 (1990). W modelu BF efektywny potencjał oddziaływania między fermionami ma faktycznie charakter rezonansowy.

/ T. Domański, Phys. Rev. A 68, 013603 (2003) /

Istotne aspekty teoertyczne:	

Istotne aspekty teoertyczne:

Silny wpływ fluktuacji kwantowych sprawia, że przejście w stan nadciekłości jest nietypowe.

Istotne aspekty teoertyczne:

Silny wpływ fluktuacji kwantowych sprawia, że przejście w stan nadciekłości jest nietypowe.

Nawet powyżej temperatury krytycznej może pojawić się przerwa energetyczna w jednocząstkowym widmie wzbudzeń. Istotne aspekty teoertyczne:

Silny wpływ fluktuacji kwantowych sprawia, że przejście w stan nadciekłości jest nietypowe.

Nawet powyżej temperatury krytycznej może pojawić się przerwa energetyczna w jednocząstkowym widmie wzbudzeń.

O istnieniu nadciekłości świadczyć mogą jednoznacznie takie efekty kolektywne jak np. sieć skwantowanych wirów.

Dalsze uwagi:		

Dalsze uwagi:

Parametr porządku, a tym samym również istnienie nadciekłości, zależą od czasu.

Dalsze uwagi:

Parametr porządku, a tym samym również istnienie nadciekłości, zależą od czasu.

Przy przechodzeniu przez rezonans Feshbacha parametr porządku i liczba poszczególnych cząstek zmieniają się. Dalsze uwagi:

Parametr porządku, a tym samym również istnienie nadciekłości, zależą od czasu.

Przy przechodzeniu przez rezonans Feshbacha parametr porządku i liczba poszczególnych cząstek zmieniają się.

Dynamika ma nietrywialny charakter i dla naukowców stanowi obecnie jeden z ważniejszych tematów badawczych.

Część 6:

Perspektywa innych zastosowań

Przykład nr 1:

★ pułapkowaniu i chłodzeniu poddane są atomy typu bozonowego

★ pułapkowaniu i chłodzeniu poddane są atomy typu bozonowego

★ atomy oddziałują na siebie siłami odpychającymi

- ★ pułapkowaniu i chłodzeniu poddane są atomy typu bozonowego
- ★ atomy oddziałują na siebie siłami odpychającymi
- część (większość) atomów przechodzi w stan kondensacji
 Bosego-Einsteina
- ★ pułapkowaniu i chłodzeniu poddane są atomy typu bozonowego
- ★ atomy oddziałują na siebie siłami odpychającymi
- część (większość) atomów przechodzi w stan kondensacji Bosego-Einsteina
- przełączając zewnętrzne pole magnetyczne oddziaływania zmieniają się z odpychających na przyciągające

- ★ pułapkowaniu i chłodzeniu poddane są atomy typu bozonowego
- ★ atomy oddziałują na siebie siłami odpychającymi
- część (większość) atomów przechodzi w stan kondensacji
 Bosego-Einsteina
- przełączając zewnętrzne pole magnetyczne oddziaływania zmieniają się z odpychających na przyciągające
- ★ siła przyciągania prowadzi do implozji (zapadania się)

- ★ pułapkowaniu i chłodzeniu poddane są atomy typu bozonowego
- ★ atomy oddziałują na siebie siłami odpychającymi
- część (większość) atomów przechodzi w stan kondensacji
 Bosego-Einsteina
- przełączając zewnętrzne pole magnetyczne oddziaływania zmieniają się z odpychających na przyciągające
- ★ siła przyciągania prowadzi do implozji (zapadania się)
- w konsekwencji powstaje zjawisko analogiczne do wybuchu Supernovej

- ★ pułapkowaniu i chłodzeniu poddane są atomy typu bozonowego
- ★ atomy oddziałują na siebie siłami odpychającymi
- część (większość) atomów przechodzi w stan kondensacji
 Bosego-Einsteina
- przełączając zewnętrzne pole magnetyczne oddziaływania zmieniają się z odpychających na przyciągające
- ★ siła przyciągania prowadzi do implozji (zapadania się)
- w konsekwencji powstaje zjawisko analogiczne do wybuchu Supernovej

Zjawisko to Wieman nazwał żartobliwie Bosenovą.

Mapa prędkości w chwili wybuchu

Lewa strona:

Atomy z kondensatu Bosego-Einsteina zapadają się.

Prawa strona:

Pozostałe atomy ulegają wyrzuceniu (ang. burst).

J.N. Milstein et al, New Journ. Phys. 5, 52 (2003).

★ podobnie jak w przykładzie nr 1 atomy typu bozonowego są pułapkowane, oziębiane i przeprowadzane w stan kondesacji

- ★ podobnie jak w przykładzie nr 1 atomy typu bozonowego są pułapkowane, oziębiane i przeprowadzane w stan kondesacji
- ★ pułapka ma charakter jednowymiarowy

- podobnie jak w przykładzie nr 1 atomy typu bozonowego są pułapkowane, oziębiane i przeprowadzane w stan kondesacji
- ★ pułapka ma charakter jednowymiarowy
- stosując rezonans Fesbacha oddziaływania "przełączone" są z odpychających na przyciągające

- podobnie jak w przykładzie nr 1 atomy typu bozonowego są pułapkowane, oziębiane i przeprowadzane w stan kondesacji
- ★ pułapka ma charakter jednowymiarowy
- stosując rezonans Fesbacha oddziaływania "przełączone" są z odpychających na przyciągające
- ★ zamiast wybuchu Bosenovej powstaje grupa kilku solitonów

- podobnie jak w przykładzie nr 1 atomy typu bozonowego są pułapkowane, oziębiane i przeprowadzane w stan kondesacji
- ★ pułapka ma charakter jednowymiarowy
- stosując rezonans Fesbacha oddziaływania "przełączone" są z odpychających na przyciągające
- ★ zamiast wybuchu Bosenovej powstaje grupa kilku solitonów

soliton jest to paczka falowa , która rozchodzi się bez zmiany kształtu i dyssypacji energii

Przykład nr 3:

Spowolnienie światła

Spowolnienie światła

W optycznie zmodyfikowanym ultrazimnym gazie atomowym spowolniono prędkość światła do 17 m/s. Dla porównania, w próżni $c = 300\ 000$ km/s !

/ Lene Vestergard Hau, Cambridge (USA) /

Spowolnienie światła

W optycznie zmodyfikowanym ultrazimnym gazie atomowym spowolniono prędkość światła do 17 m/s. Dla porównania, w próżni *c* = 300 000 km/s !

/ Lene Vestergard Hau, Cambridge (USA) /

Przypuszcza się, że za spowolnienie światła odpowiedzialne są wiry, podobnie jak w przypadku obracającej się czarnej dziury.

Przykład nr 4:

Zastępcze "czarne dziury"

Istnieją próby zbudowania akustycznego modelu czarnej dziury, która może wybuchać emitując fonony. Proces wybuchu przypomina parowanie grawitacyjne czarnych dziur w wyniku promieniowania Hawkinga.

/ P. Zoller, I. Cirac i wsp., Uniwersytet w Innsbrucku (Austria) /

Przykład nr 4:

Zastępcze "czarne dziury"

Istnieją próby zbudowania akustycznego modelu czarnej dziury, która może wybuchać emitując fonony. Proces wybuchu przypomina parowanie grawitacyjne czarnych dziur w wyniku promieniowania Hawkinga.

/ P. Zoller, I. Cirac i wsp., Uniwersytet w Innsbrucku (Austria) /

Pojawiły się nawet spekulacje, że niewidzialna <u>ciemna</u> <u>materia</u>, która stanowi aż 90 % Wszechświata, może istnieć w formie kondensatu Bosego-Einsteina cząstek o bardzo małej masie wypełniających przestrzeń.

/ W. Hu i wsp., Princeton University (USA) /

Przykład nr 5:

/ Th. Hänsch i wsp., Uniwersytet w Monachium (Niemcy) /

Dziękuję za uwagę.

http://kft.umcs.lublin.pl/doman/lectures